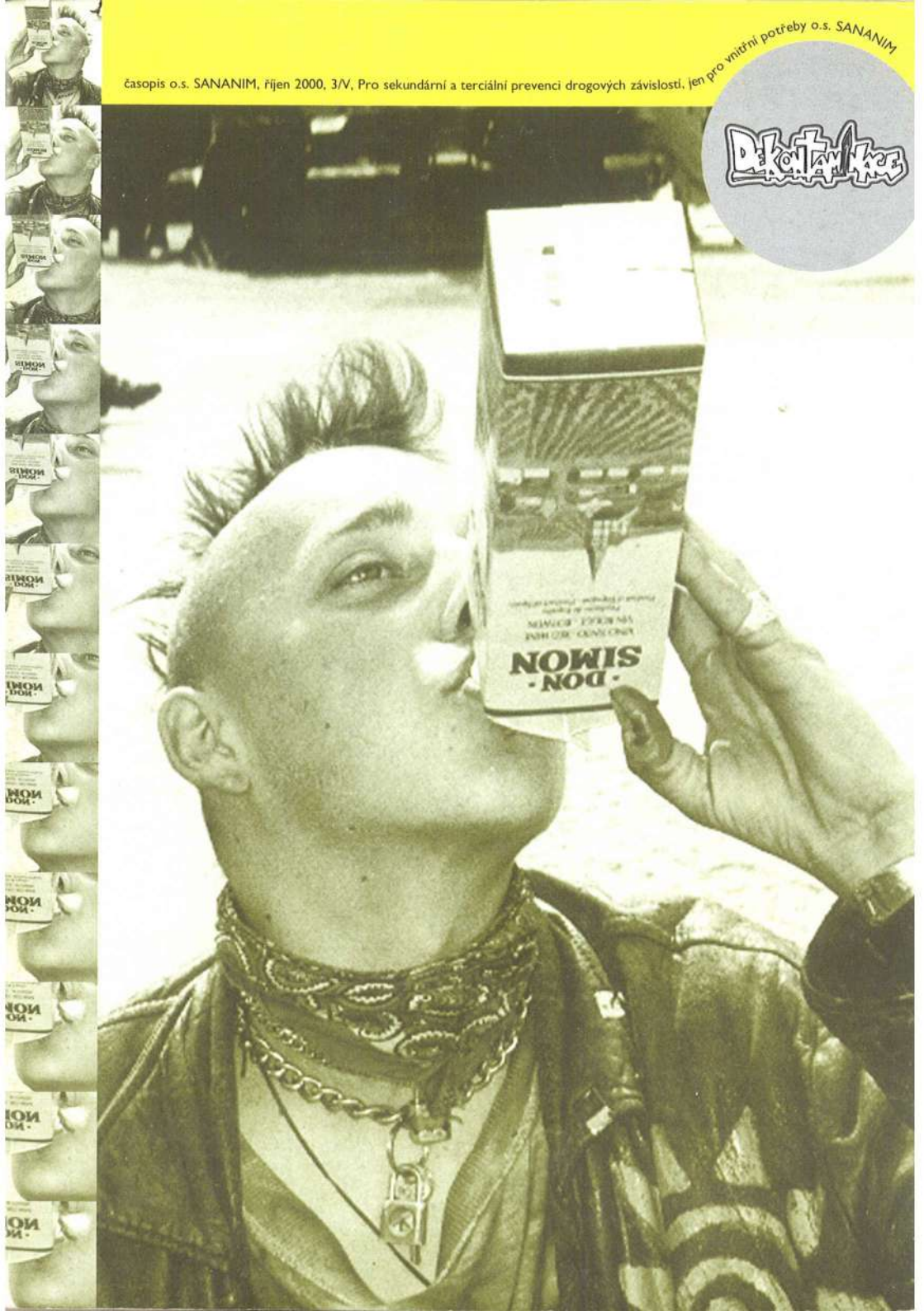

Děťák

Metro a rodiče, co to nevzdávají

Určitě ho znáte. Každé ráno se nadutě vystavuje v zelených drátěných ohrádkách, pečlivě vyrovnaný do štosů, ještě voňavý a připravený do nového dne. O pár hodin později se jeho nechtění pohrobci tulí k vyrudlým lavicím, někteří polehávají po špinavé zemi, pomačkání a pošlapaní. Z konečné na konečnou, nekonečně dlouho, dokud je milosrdný smeták noční směny nezbaví jejich ponížení. Deník Metro. Zdarma každé ráno.

Dnes a denně nese na svých bedrech tíhu, která mu byla přiřknuta při samém zrodu. Ví, že nikdy nebude moci pohlédnout do očí buržoazním titulům líně se vyvalujícím ve výlohách nóbl trafik. Ví, že mu nikdy nebudou psát světoví finančníci, oxfordští profesoři ani filmové hvězdy...

A tak hrdě snáší čtenářské ohlasy matek na mateřské, pražských pejskařů, důchodců i lidí bez práce. A tak tiše přináší jejich horlivé volání po zpřísnění trestů narkomanům, po zastavení přidělu peněz všem, kteří se jim snaží pomoci, po zrušení kontaktních center, po zákazu rozdávání jehel a metadonu. Peníze se přece dají využít lépe! A hned uvádějí nekonečné příklady: zvyšme mateřskou, podpořme městské hovnocucy, přidejme na důchody i podporu v nezaměstnanosti! Protože závislí si za svoji závislost můžou sami, tak ať si taky sami pomůžou! Nebo ať chcípnou!

Co na to říct? Odpověď je v příběhu, který Dekontaminace právě přináší. Nebýt léčebných zařízení, nebýt terapeutických komunit, nebýt Káček a rodičů, co to nevzdávají, byla by dnes Klára někde úplně jinde. Nebo by nebyla. Vůbec...

- ira -

OBSAH:

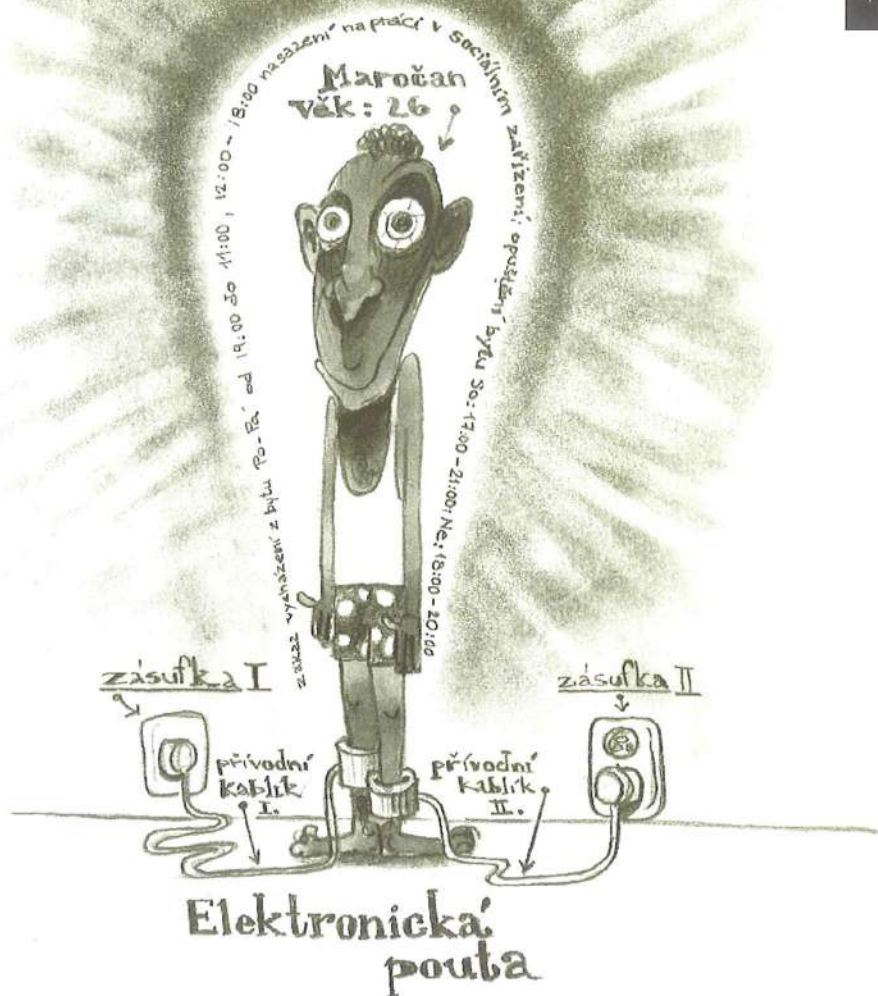
2 Úvodník, 4-5 Substituční léčba, 6-7 Žloutenky, 9 Z tisku, 10-11 Vypij si svůj kelímek, 13 Metadon, 14-15 Příběh, 16-17 Stalo se, 18 Obličej, 19 Recenze, 20-21 Kultura, 20-23 JUDra, MUDra,

Redakce:
Daniel Tlampa
Radka Prášilová
Blanka Korčíšová
Ivona Ročárková

Grafická úprava,
produkce a tisk:
www.print-house.cz
ilustrace:
Petr Morkes

Kontakt:
Terénní programy
Novovysočanská 604A
Praha 9, 190 00
Tel.: 02/684 16 59

náklad 1000 ks.

Německá justice udělala minulý týden rozhodný krok do třetího tisíciletí (Stalo se)

SUBSTITUČNÍ ANEB

vyhánění ďábla če

O substituční léčbě metadonem jsme v minulých číslech Dekontaminace psali už několikrát. Ale na ulici se objevilo množství nových tváří a podle vašich dotazů jsme usoudili, že většina z vás není v otázce substituční léčby úplně v obraze. Rozhodli jsme se tedy, že se v tomto čísle pokusíme shrnout základní informace o smyslu a principech substituční léčby, o konkrétních zařízeních i o metadonu samotném.

Bludný kruh

Od počátku šedesátých let ve Spojených státech prudce stoupl počet mladých lidí závislých na heroinu a úmrtnost spojená s heroinem se stala hlavní příčinou úmrtí mladých dospělých ve věku 15 až 35 let. Výrazně se zvýšil výskyt infekčních nemocí. V přeplněných věznicích seděl pro zločiny spojené s drogami rekordní počet narkomanů (držení, prodej drog, krádeže). V reakci na to se začali zainteresovaní odborníci zabývat otázkou, jak tuto situaci řešit.

V roce 1964 na Rockefeller Institute v New Yorku proběhl pokus s udržovací léčbou – jejím prvotním cílem nebyla abstinence, ale rehabilitace. Použití morfinu se ukázalo jako nevhodné, takže byl vyzkoušen metadon, který se díky svým vlastnostem osvědčil. V roce 1972 Úřad pro potraviny a léčiva oficiálně schválil použití metadonu pro léčbu drogové závislosti. Metadonové udržovací programy byly otevřeny

v mnoha oblastech po celých Spojených státech. Západní Evropa se substituční léčbou začínala v druhé polovině šedesátých let. Dnes se odhaduje, že na metadonu je kolem tří set tisíc Evropanů a sto osmdesáti tisíc obyvatel Spojených států.

Substituční léčba metadonem

Substituce znamená nahrazení. Obecně substituce patří mezi principy Harm Reduction, tedy jednoduše něco jako volba menšího zla. Například substituce injekčního užívání drogy je jeho nahrazení třeba kouřením, šňupáním nebo polykáním. Substituce drogy jinou látkou je nahrazení drogy relativně méně nebezpečnou drogou nebo lékem s podobným účinkem. O substituční léčbě se však u nás většinou mluví v souvislosti s metadonovou substitucí u lidí závislých na opiátech.

Princip metadonové substituce spočívá v nahra-

LÉČBA

rtem

zení ilegálně získané, často kontaminované drogy, užívané intravenózně (heroin, braun), látkou s podobnými vlastnostmi, která je čistá, bez psychotropních účinků a má dlouhodobý účinek (metadon). Důležité je si uvědomit, že metadon je ale také návyková látka a závislost na opioidech přetrvává, dokonce odvykáací stav po metadonu trvá déle než po heroínu samotném. Zatímco proces detoxifikace je relativně krátkodobý a měl by vést k abstinenci, substituce může trvat i několik let. Většinou se metadon vydává jednou denně na místech k tomu určených a pije se jako roztok.

Co umí a neumí metadon

Při užití metadonu se nedostaví žádný „nájezd“. Nemáte ale abstinenci příznaky a metadon vás zbaví chuti na heroin. Navíc si nelikvidujete systematicky žíly, a neřešíte tudíž problém, kam si dát. Odpadá také neustálý koloběh shánění peněz na drogy, shánění dealerů a strach, že si do žil pustíte něco jiného, než jste čekali. Cílem substitučního programu je kromě ukončení injekčního brání drog a ukončení užívání heroínu také snižování kriminality, omezení zdravotních rizik spojených s bráním, zlepšení celkového zdravotního stavu klienta a jeho resocializace. Klienti substitučního programu se prokazatelně méně často dopouštějí trestné činnosti, jelikož logicky nejsou nuceni „dělat peníze“ na drogy obvyklým způsobem. Navíc mají možnost postupně si najít práci a fungovat v běžném životě. Zastavení injekčního užívání snižuje rizika

infekčních onemocnění přenosných krví (HIV, hepatitidy B, C).

Chcete ho?

Podmínky přijetí do metadonového programu jsou pro konkrétní zařízení různé, ale drží se určitých základních principů. Uvádí se, že substituční léčba metadonem je pro dlouhodobé uživatele opiátů, u kterých „klasické typy léčby“, které směřují k abstinenci, nepřipadají v úvahu nebo selhaly. Obecně se přistupuje v programech substituce metadonem ke každému individuálně. V České republice v současné době funguje několik takových programů, více o těch pražských v článku „Vypij si svůj kelímeček“.

Specifický je přístup k **HIV pozitivním** uživatelům opiátů, u kterých je metadonová substituce příležitostí, jak relativně stabilizovat jejich životní styl a snížit další zdravotní rizika spojená s bráním (infekce, stresy atd.). Podobně je tomu u uživatelů s **chronickou hepatitidou C**. Další specifickou skupinou jsou **těhotné ženy**, pro ně i pro plod je menším zlem pravidelný přísun čistého metadonu a soustavný dohled lékaře než náročné shánění a konzumace „pouličních“ drog.

Substituční léčba má nesporně své klady i zápory. Rozhodně není vhodná pro každého, ale v některých případech je jediným řešením, jak zastavit proces autodestrukce drogovým koloběhem.

- DX -

aktuálně

Všechno, co jste kdy chtěli vědět ale zapomněli jste se

Hepatitidy neboli žloutenky jsou nemoci jater. Ne všechny jsou infekční, tedy způsobené nějakým virem a nakažlivé. Třeba chronickou (trvalou) alkoholickou hepatitidu nezpůsobuje virus, ale opakované poškození jater alkoholem jakožto jedovatou chemikálií.

Pro Vás, kteří berete jiné drogy, jsou ale důležitější informace o žloutenkách infekčních – přenosných – nakažlivých, způsobených různými viry. Jednotlivé druhy se značí tiskacími písmeny – hepatitida A, B, C, D, E, F... a tak dále, jak se nově objevují. Nejvíce je žloutenek A, B a C, takže budu mluvit o těchto třech.

Žloutenka A („Áčko“) je obyčejná „nemoc špinavých rukou“. Přenáší se hlavně neumytýma rukama, ale i použitím nádobí nebo dojídaním jídla po někom, kdo je nakažený. Virus se samozřejmě přenáší i nakaženou krví (jehlou) a při sexu. Je to jeden z důvodů, proč Vás v Káčku nutíme mýt si ruce a umývat nádobí ve vodě s chloraminem. Smrdí, ale desinfikuje.

Nakazit se můžete buď od člověka nemocného, který už má potíže, nebo od člověka nakaženého, kterému ještě nic není, protože je právě v „inkubační době“. Inkubační doba je doba mezi nakažením a propuknutím prvních potíží. Virus se množí a nemoc se chystá. Nakaženému člověku buď v tu chvíli ještě nic není, nebo mu je trochu špatně, jako když na něj něco leze. U Áčka to trvá 2 až 7 týdnů.

Protože se Áčko přenáší tak snadno, musí být od okolí izolovaný jak nemocný, tak ten, kdo je podezřelý, že je právě v inkubační době. Je v „karanténě“. Nesmí chodit do kolektivů – do školy, restaurací, nevezmou ho ani do léčebny pro drogově závislé. Pokud je třeba, aby byl

v nemocnici, leží na infekčním oddělení a návštěvy má povolené jen „přes okno“. Každý, kdo se s ním setkal v době nemoci nebo předtím v inkubační době, je v karanténě také.

Áčko se většinou projeví typicky žloutkově. Nemocný má tmavou moč (dohněda) a naopak světlou stolicí (šedou). Tlačí ho játra, nemá moc chuť k jídlu, mívá nadýmání nebo větry, často taky teplotu. Zežloutne mu kůže nebo alespoň oční bělmo. Většinou je třeba strávit nějakou dobu v nemocnici, ale téměř vždy se Áčko úplně vyléčí a kromě diety, která se musí držet půl roku až rok, nezanechává následky.

Žloutenky jehlové – hepatitida B a C se od Áčka liší tím, že je nechyte tak snadno, pokud ovšem používáte svoje jehly! Ani okolí se od vás tak snadno nenakazí, nenecháváte-li svoje jehly někde, kde se o ně může někdo popíchat, nepůjčujete-li je spolutoxikům, když víte, že Běčko nebo Céčko máte, a chráníte-li při sexu toho druhého kondomem.

Nakazit se tedy můžete cizí krví, která se dostane

o žloutenkách, zeptat.

do vaší krve - třeba špinavou jehlou nebo jehlou, která sice byla čistá, ale natahovali jste z cizí lžičky, na které mohla být něčí krev z už použité jehly. Přenos viru nelze vyloučit dokonce ani tehdy, když se vám cizí krev dostane jenom na kůži (stačí malá oděrka, a virus si cestu najde). Druhým hlavním způsobem přenosu je sex bez kondomu s nakaženým člověkem. Obě jehlové žloutenky může přenést také těhotná žena na svoje dítě. Tomu je možné s poměrně úspěšně zabránit, pokud o tom ví její gynekolog a porodník.

Také Běčko a Céčko mají inkubační dobu, ale oproti Áčku je delší. Trvá přibližně jeden až šest měsíců. Rozpoznat nakaženého nebo nemocného člověka bývá ale mnohem problematictější než u Áčka, protože Běčko se lecky pořádně neprojeví – moč není tmavá, stolice není světlá, člověk není žlutý. Ostatní příznaky jsou stejné: nevolnost, nechutenství, teploty. Céčko se dokonce „pořádně“ neprojeví u většiny nemocných. Je jim jen tak nějak špatně, nemají chuť k jídlu, tlačí je játra, ale někdy ani to ne.

Dalším problémem „jehlových žloutenek“ je, že se je jim nezbavíte tak snadno jako Áčka. Běčko zůstane asi jednomu z pěti nakažených lidí (20%) chronicky, Céčko dokonce čtyřem lidem z pěti (80%). To znamená, že ti všichni pořád mají virus v těle a nemoc běží. Chvilku víc, chvilku méně... Po každém zhoršení ubude kus zdravé části jater. Nakonec místo jater zbude jenom vazivová jizva – jsou to „tvrdá“ játra neboli cirhóza jater. (Stejně končí i chronická alkoholická hepatitida.) Nedá se přesně odhadnout, jak dlouho bude tvrdnutí jater trvat. Podle dnešních

nemocných to vypadá průměrně na osm let. Následuje smrt na selhání jater.

Pokud se budete ke svým játrům chovat obzvláště ošklivě, budete na ně kašlat, pít alkohol a brát (hlavně pervitin), vynechávat Lipovitan nebo Flavobion a s problémy nepřijedete včas k doktorovi, játra vám ani nestačí ztvrdnout. Mezitím totiž můžete umřít na prudce - akutně probíhající ataku – náraz žloutenky. Zvláště u Běčka to může být otázka několika dní, u Céčka je to na měsíce.

Léčba

Chronické hepatitidy se dají dost špatně léčit. Kromě podpůrných látek, diety a abstinence existuje ještě velmi drahá a zatěžující léčba Interferonem. Dostanete ho u nás po minimálně půlroční abstinenci. Žloutenku nevyлéčí, ale může zpomalit tvrdnutí jater. Má však některé nepříjemné vedlejší účinky. Nejlépe tedy je se Běčkem a Céčkem vůbec nenakazit, což znamená nikdy nepoužívat cizí nádobičko a při sexu navlékat kondom. V Praze má totiž Céčko víc jak tři čtvrtiny lidí, kteří berou jehlou!

Testy

Pokud chcete vědět, jak jste na tom, testy na žloutenky vám v Praze udělají ve Fakultní nemocnici Motol v Praze 5, je ale lepší přijít s doporučením z Káčka. Automaticky Vás také otestují na každém detoxu, kterým projdete.

- Dr. Dan -

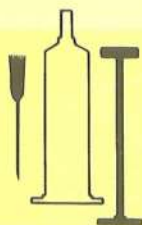
Pokud máš **1ml** stříkačku, vlož ji do plechovky od coly podle návodu:

BEZPEČNÁ LIKVIDACE

Pouze pro stříkačky **2ml** nebo **5ml** (ne 1 ml!)

po použití

nádobíčko
rozlož

vlož jehlu
do stříkačky
podle obrázku

zatlač píst
dovnitř

CO JE MNOŽSTVÍ VĚTŠÍ NEŽ MALÉ?

Už rok a půl platí novela zákona, podle které je držení drogy v množství větším než malém trestný čin. Ale jaké je vlastně množství větší než malé? Policie a nejvyšší státní zastupitelství tenhle problém vyřešily velmi jednoduše – sestavily tabulku a v ní určily u různých drog, jaké množství budou za větší než malé považovat. Ale ... co je pro někoho hodně, to je pro jiného málo. Kvůli držení drog se dostala před Obvodní soud pro Prahu 9 například i M. J., která byla za přechovávání necelých 50 gramů pervitinu a šesti gramů jiné drogy odsouzena na deset měsíců podmíněně. Jenže podle policejní tabulky se M. J. dopustila trestného činu ve větším rozsahu, a to znamená dva až deset let natvrdo. Případ tedy přezkoumal Nejvyšší soud. Jednak nařídil vypracovat psychiatrický posudek M. J., aby mohl určit míru její závislosti a množství drogy, které potřebuje. Zároveň si vyžádal znalecký posudek z oboru chemie, aby se dala posoudit kvalita drogy. „Soud by měl nechat zjistit, zda se droga vůbec dala prodávat na trhu a stanovit na základě kvality její cenu.

I to bude vodítko pro určení množství drogy," rozhodl Nejvyšší soud. Znamená to, že příště by soudy měly přihlédnout k tomu, jestli je obviněný člověk závislý a jestli jeho denní dávka není náhodou vyšší než ta, kterou předpokládá policejní tabulka. Na základě tohoto rozhodnutí tedy mohou být dva lidé odsouzeni k různě dlouhým trestům. Stanovisko Nejvyššího soudu by se brzy mělo objevit i ve sbírce rozsudků Nejvyššího soudu a měly by se jím řídit odborné soudy nižších stupňů. A to je dobrá zpráva.

(podle materiálu iDNES zpracovala RAP+IRA)

Vypij si svůj kelímek

Poprvé jsme o metadonu psali v Dekontaminaci před třemi lety, kdy v Apolinářské ulici v Praze začínal pro dvacet vybraných klientů experiment "substituční léčba v Čechách". Od té doby jsme o metadonu psali ještě mockrát a jeho využívání mezitím ztratilo punc experimentu a stalo se standardní léčebnou metodou.

Apolinář jede

V Apolináři běží substituční program už čtvrtým rokem, počet klientů se z původních dvaceti rozrostl na téměř devadesát. Kromě toho, že klienti sem chodí denně vypít svou dávku metadonu, účastní se i dalšího programu substituční léčby. Jednou týdně probíhají skupinová sezení,

dále má každý nárok na individuální poradenství, např. radu při hledání práce (třetina účastníků programu pracuje, třetina je zaregistrovaná na úřadech práce), pomoc při vyřizování dokladů, hodně času se věnuje péči o zdravotní stav klientů. Máte-li zájem o substituční léčbu v Apolináři, volejte pražské telefonní číslo: 299 835.

Klimentská se rozjždí

Zatím poslední metadonovou novinkou je otevření druhého pražského substitučního programu na oddělení pro léčbu závislosti Všeobecné fakultní nemocnice v Klimentské ulici. Oficiální název tohoto programu je Centrum metadonové substituce a jeho vedoucím je MUDr. Jiří Presl. Díky tomuto centru se možnost substituční léčby otevírá pro dalších sto lidí.

Jak naskočit?

Podmínky a pravidla nového substitučního programu jsou podobné jako u Apolináře,

tak si je vlastně jen zopakujeme: Pokud jste osoba starší osmnácti let s prokázanou závislostí na opiátech a nejste už schopni jinou cestou (která nevede k další závislosti) dosáhnout zlepšení svého zdravotního, psychologického i sociálního stavu, můžete projevit zájem o zařazení do metadonového programu. Chcete-li tak učinit právě v nově otevřeném Centru metadonové substituce, kontaktujte buď **Simonu Sedláčkovou (0603/291593)**, nebo **Radka Markuse (0604/956 752)**

z Drop Inu, kde po dohodě s nimi absolvujete vstupní pohovor. Dozvíte se tu, zda je pro vás metadonová substituce vhodná a zda je v programu místo.

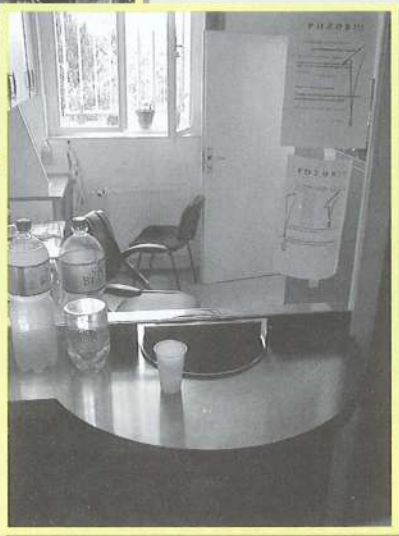
Před přijetím musíte absolvovat vstupní psychiatrické a lékařské vyšetření, včetně odběrů krve a moči.

Když vše dobře jde, po dvou až třech týdnech od úvodního pohovoru dostanete metadon poprvé. Zda budete do programu zařazeni, se posuzuje individuálně, přednostně jsou přijímány těhotné ženy a nemocní (např. žloutenkou typu C, HIV+). Pokud jste byli někdy v léčbě či

v péči jiného zařízení (včetně Káčka), je dobré o tom přinést potvrzení, případně stanovisko tohoto zařízení k vašemu nástupu do substituční léčby.

Po přijetí do programu se podepisuje kontrakt, kterým se zavázete, že po dobu programu nebudete řídit vůz, že nebudete užívat žádné další drogy, že se v případě vážnějšího onemocnění necháte hospitalizovat v nemocnici a že budete do programu denně docházet. Pak už vám stanoví vaši dávku, kterou si můžete denně chodit vypít. Vlastně musíte.

- blko -

terénní programy

● Výměna:

Čisté jehly: B-D, Braun
Desinfekce (Con - Zellin)

Kyselina ascorbová
Voda (Aqua for injection)

Náplast

Alobal

Prezervativy

Dekontaminace

● Poradenství:

Bezpečné braní

Infekce HIV - AIDS a žloutenky

Bezpečný sex

Informace o detoxech a léčebnách

Jednoduché zdravotní ošetření

Pomoc v krizi

Každý všední den 14.00 - 19.00 centrum Prahy

Stálá místa:

Národní - u stanice metra: 14.00 - 15.00

Karlovo náměstí - park: 15.30 - 17.00

Muzeum - park vedle Muzea: 17.30 - 19.00

Mobilní telefon: 0604 / 80 70 21 - každý všední den od 14.00 - 19.00

Pracovníci jsou označení logem terénních programů

METADON

Metadon (Methadoni hydrochloridum) je syntetický opiát. Je to bílý krystalický prášek výrazně hořké chuti, dobře rozpustný ve vodě. Poprvé byl syntetizován v Německu v roce 1940. Po válce se zjistilo, že má analgetické (tlumivé) účinky podobné jako morfin a může v závislosti na dávce vyvolat euforii i útlum. Jeho farmakologické vlastnosti byly později využívány při léčbě závislosti na opiátech, původně při zvládání abstinenčního syndromu a od druhé poloviny 60. let při tzv. udržovací léčbě.

Metadon je jako každý opiát návykový. Je přibližně dvakrát silnější než morfin a má dlouhodobý účinek. Dávka kolem 50 mg (tedy nižší dávka, než se podává při běžné substituci) může být pro člověka bez zvýšené tolerance k opiátům smrtelná. Výhodou metadonu je, že ho lze užívat perorálně, tedy pít. Roztok se pro potřeby substitučních programů sladí a často i barví. Pokud je metadon podán v adekvátní dávce, účinkuje 24 hodin i déle. Znamená to, že jediná dávka stačí na celý den, aniž by se u dlouhodobě závislých na heroinu objevily abstinenční příznaky. To je jeden z důvodů jeho využívání v substituční léčbě.

Tolerance na metadon se nezvyšuje, takže není třeba neustále zvyšovat dávky. Při udržovací léčbě musí být

všechny dávky určeny individuálně z důvodu rozdílů v metabolismu, tělesné váze a udržování náležitých hladin metadonu v krvi během 24 hodin. Další výhodou metadonu je, že zmiňuje neustálou touhu neboli „bažení“ po heroinu. Dále blokuje účinek krátce účinkujících opiátů (heroinu), tudíž užití běžné dávky heroinu nebo jiného opiátu nepřinese očekávaný efekt. To ale zvyšuje riziko předávkování – kdo si memomocí na metadonu chce „užít“ jiný opiát, musí přitvrdit v dávkování a to může být naposled. Současné užívání metadonu a ostatních opiátů je tedy nejen nežádoucí z hlediska cílů substituční léčby, ale také nebezpečné. Kombinování drog a zejména konzumace metadonu v kombinaci s některou z tvrdých drog, obvykle heroinem a kokainem, je údajně hlavním důvodem, proč v loňském roce zemřelo v Německu na následky užívání drog nejvíce osob od roku 1992. Velmi nebezpečná je také kombinace metadonu s alkoholem, protože tyto látky navzájem posilují svůj tlumivý efekt, což může skončit i smrtí, aniž byla užitá smrtelná dávka jednoho z nich. Při užívání metadonu se tedy vyplatí dodržovat základní pravidla substitučních programů.

- DX -

Konečně se nám podařilo vypátrat někoho, komu nevadí diktafon ani pocit, že jeho příběh bude číst minimálně tisíc lidí představujících náklad Dekontaminace. Konečně se nám podařilo vypátrat jeden povzbudivý příběh! Dá se říci – jeden šťastný příběh...

S Klárou jsem se sešla na Letné. Pomalu se stmívalo, ale Klára dříve nemohla. Přijela do Prahy jenom na víkend, co by si u maminky odpočala. V pondělí se už zase vracela do Sejřku, malé obce mezi Žďárem nad Sázavou a Brnem, kde od loňska vede terapeutickou komunitu pro léčbu drogových závislostí. Má pro to ten nejlepší profil, sama byla pět let silně závislá.

Začínala s léky, ke kterým jako zdravotní sestra měla snadný přístup. Chrlí ze sebe spoustu jejich názvů, jde vesměs o neuroleptika, antidepresiva a anestetika. Přestože pod jejich vlivem byla prakticky pořád, závislost si rozhodně nepřipouštěla.

Upozornili ji na ni až v krizovém centru RIAPS, kam tehdy občas docházela.

Následná léčba v Plzni byla jenom první z mnoha. Po návratu z ní dál brala prášky, občas je proložila tripy a pervitinem.

Zanedlouho zkusila heroin, nejdříve ho šňupala a po dvou měsících přešla rovnou na jehlu. Dnes říká, že jediné, co asi neměla, byl crack a meskalin.

Během jejího vyprávění mě neustále provází pocit, že k braní PŘECE neměla důvod?! Pochází z úplné rodiny, prožila normální dětství i relativně normální pubertu! Tak proč, ksakru?! Dostává se mi obligátní odpovědi: „Nevím, proč jsem začala brát.“

Nenudila jsem se, naopak jsem byla v určitý životní euforii, kterou jsem asi chtěla ještě přikrmit. A taky jsem byla hodně zvědavá. Rizika jsem si vážně neuvědomovala." Howgh!

Její život se rychle zacykloval do pravidelných intervalů, kdy drogy buď měla, nebo je musela shánět. Dostala se až na dva a půl gramu heroinu denně, do toho čas od času půl gramu kokainu. Denně potřebovala dva,

ale i pět tisíc korun, aby mohla nakoupit. To bylo v době, kdy už nepracovala. Klára celkem otevřeně, i když s častými přestávkami, popisuje, jak a kde peníze sháněla. To pro náš příběh ale není vůbec podstatné.

Kolik detoxifikací a léčeb absolvovala, dnes těžko vzpomíná. Jejich časovou posloupnost si už nevybavuje ani náhodou. Až jednou...

V prosinci 1997 se uvolnilo místo v terapeutické komunitě v Němčicích. Klára měla poprvé možnost pobývat ve společenství lidí, kteří chtěli s drogami opravdu skončit. Bylo to pro ni

hodně nové. Pevný režim ji zaměstnal natolik, že na myšlenky na drogu už nezbyl čas. Bylo to hodně nové a ... hodně náročné.

Klára po pěti měsících selhala.

Na výjezdu si vzala heroin, ale očekávané pocity se prostě nedostavily. Pochopila, že tohle byla její poslední dávka. Do komunity se mohla vrátit teprve po absolvování dvouměsíční léčby, nevracela se ale sama. Zanedlouho se z nepovoleného vztahu s klientem komunity narodil Kristián.

Dnes je Klára dva roky čistá.

Ve svých šestadvaceti se stará nejen o Kristiána, ale i o sedm klientů komunity v Sejřku. Hodně pracuje.

Zápal, s jakým o své nové práci vypráví,

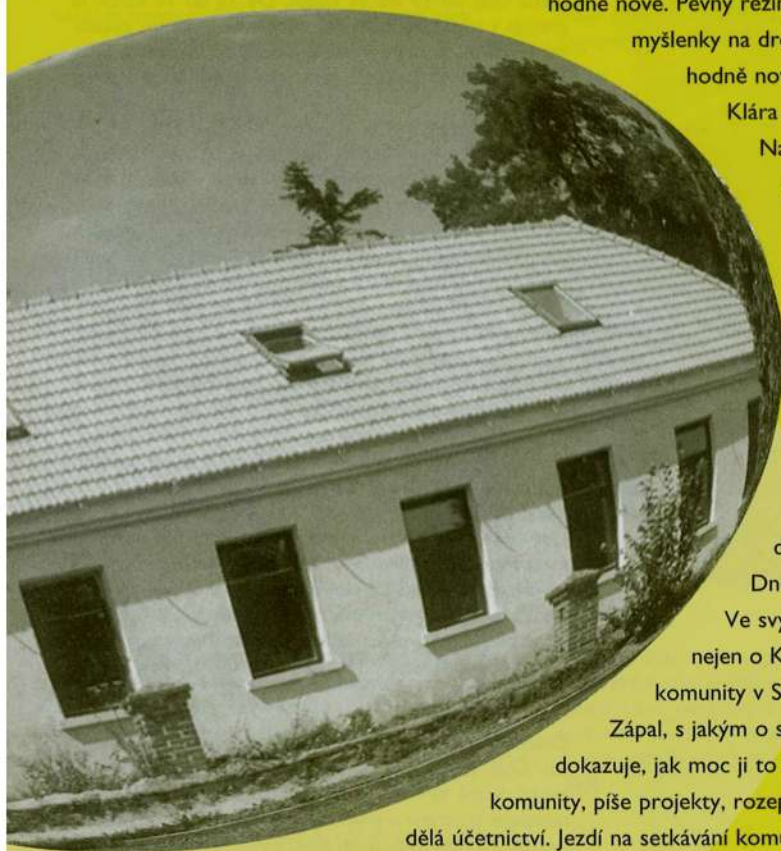
dokazuje, jak moc ji to baví. Organizuje život

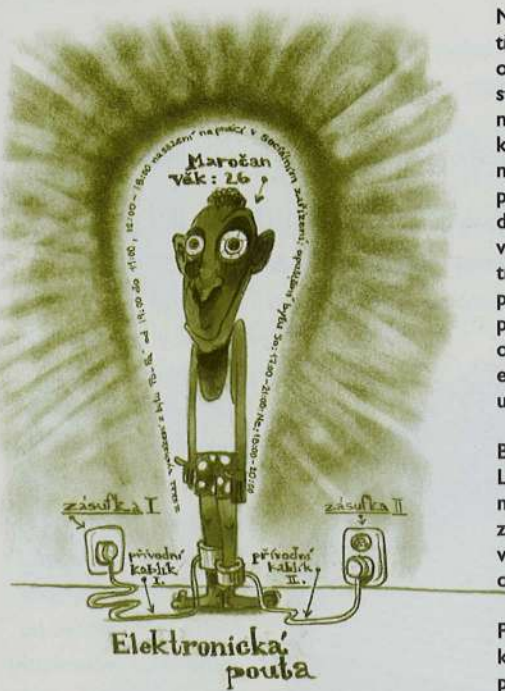
komunity, píše projekty, rozepisuje služby, vede porady, dělá účetnictví. Jezdí na setkávání komunit, posílá spolupracovníky

na konference. A kromě toho dělá i běžnou práci terapeuta.

„Nejtěžší bylo přiznat si, že věci, které jsem dělala, nebyly dobré ani pro mě, ani pro okolí, a pak je zkusit dělat jinak. Ono to nejde najednou. Od toho jsou terapie, kde člověk pozná sebe i limity, za které už nesmí jít, aby se nedostal do rizika. Je potřeba najít si činnost, která má smysl, najít k sobě správný lidi, zaměřit se na jiný věci. Nemám žádný nutkání ani chutě a nepopírám, že tomu přispěl Kristián a práce, kterou teď dělám.“

- ira -

Německá justice udělala minulý týden rozhodný krok do třetího tisíciletí, když poprvé ve své historii odsoudila obviněného k nošení tzv. elektronických pout. Jde o přístroj, který je připraven na noze a jenž automaticky hlásí na příslušnou policejní stanici, kde se odsouzený v době, kterou mu určil soud, nachází. První elektronická pouta nosí šestadvacetiletý Maročan, jenž byl takto potrestán za pašování drog. Muž byl předtím za stejný přečin už dvakrát trestán. Elektronickým poutům se nemůže vyhnout - kdyby je odmítl, musel by nastoupit osmiměsíční trest vězení. Odsouzený nesmí opustit byt od pondělí do pátku vždy od 19 do 11 hodin. Od 12 do 18 hodin je pracuje v sociálních zařízeních. V sobotu může byt opustit od 17 do 21 hodin a v neděli od 18 do 20 hodin. Díky elektronickému "hlídání" prakticky nemá šanci režimu uniknout.

Britský občan, ošetřovatel duševně nemocných v Kuala Lumpur, byl v Malajsií odsouzen k smrti oběšením kvůli nezákonnému obchodu s drogami. Policie u něho našla zhruba 190 gramů heroinu nacpaného do kondomů ukrytých ve spodním prádle. Mluvčí britského ministerstva zahraničí oznámil, že britské úřady požádají o milost.

Portugalští poslanci schválili návrh vládního zákona, podle kterého je sice dále zakázáno držení drog pro osobní potřebu a jejich konzumaci, ale není již trestným činem, jen "sociálním přestupkem", za který jsou administrativně tresty. Konzumentům drog tak v Portugalsku hrozí pokuty, kterým se navíc mohou vyhnout, pokud se rozhodnou pro léčbu své drogové závislosti.

Lidé závislí na opiátech mohou v Olomouci využívat metadonovou substituční léčbu. Program připravila psychiatrická klinika Fakultní nemocnice v Olomouci společně s protidrogovým centrem Sananim. V ČR byla tato léčba oficiálně povolena až loni. Kromě Olomouce tento program začíná také v Mělníku, Ústí nad Labem, Hradci Králové, Brně a Ostravě.

Držení měkkých drog je v Belgii formálně stále trestný čin. Časy se však mění - belgické úřady uvažují o řadě kroků, které by měly v dohledné době vést k legalizaci omezené spotřeby měkkých drog. Chystaný vládní návrh uvažuje i o kontrolovaném přidělování heroinu pro těžce závislé, jak se to dělá už nyní v Německu, Švýcarsku nebo Nizozemsku. Ve vězeních by měly začít fungovat lepší pomocné služby pro toxikomany.

Již 65 zločinců bylo od začátku letošního roku popraveno v Saúdské Arábii, kde je přísně uplatňováno islámské právo šaría. To stanoví trest smrti stětiťm mimo jiné za homosexualitu, pašování drog, opakované požívání alkoholu a odpadlictví od islámu u mužů. Suverénní místo v po

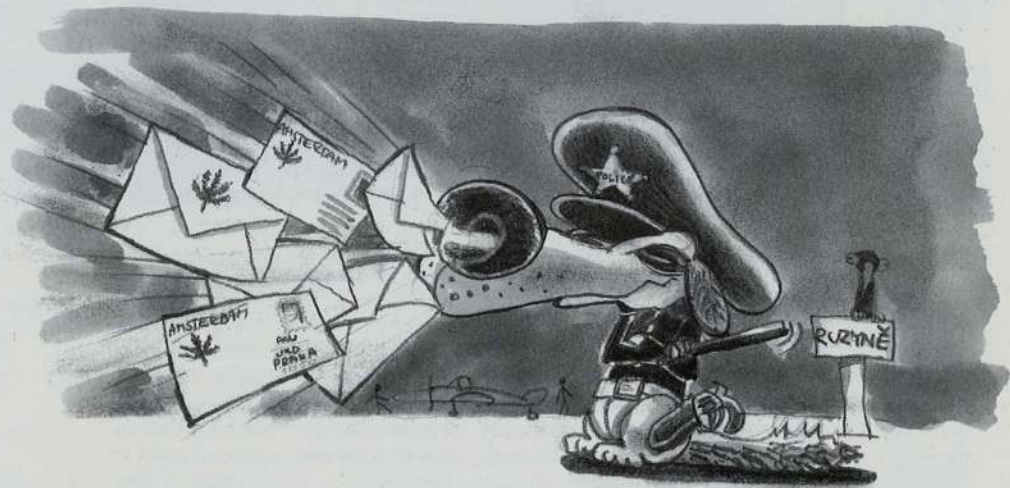
S
TALO

čtu vykonaných trestů však zaujímá komunistická Čína. Trest smrti si lze v Číně zasloužit za daňové úniky, zhářství, falšování dokumentů, napadení policisty, hazardní hry, bigamii, kuplířství, kontrarevoluční sabotáž, ničení veřejného elektrického vedení, zabití tygra, distribuci pornografie, trávení dobytka, prodej pandích kůží, obchod s otroky a samozřejmě za politickou činnost, která není v souladu s oficiální stranickou linií.

Kriminalisté zadrželi třidvacetiletého muže z Prostějova, jehož podezírají, že poskytl jedenáctileté dívce čtyřikrát ke šňupání heroin. V případě prokázání viny mu hrozí 12 let vězení. Muž je sám závislý na drogách, proto součástí trestu může být i nařízení odvykací kúry.

stříkaček a jehel se podařilo AIDS u injekčních uživatelů podchytnout.

Radní ruského města Togliatti v Povolží, známého výrobou automobilů VAZ-Lada, vyzvali prezidenta Vladimira Putina k ukončení moratoria na trest smrti v zemi, aby mohli být popraveni drogoví dealeri, kteří zaplavili město a ničí jeho obyvatele. V dopise prezidentovi městské zastupitelstvo upozorňuje na hrozivý vzrůst spotřeby drog v Togliatti, které je stíženo vysokou nezaměstnaností. Za jedině východisko ze situace označuje možnost zastřelit každého zadrženého dealera, u kterého bude nalezeno více jak 100 gramů drogy. Podle deníku si již každý pátý z 800.000 obyvatel Togliatti vytvořil návyk na drogu. V průměru čtyři

Zhruba čtyřicet gramů marihuany a hašiše zaslaných z holandského Amsterdamu po částech v pěti obálcích zadrželi policisté z celní stráže na ruzyňském letišti. Všechny zásilky jsou leteckou poštou převáženy ve velikých vacích. Ty očuchává speciálně vycvičený policejní pes, jenž na drogy štekotem upozornil.

Hepatitis C bylo loni v ČR nakaženo v průměru 64 procent narkomanů, kteří drogy užívali injekčně. Přitom pervitin užívalo injekčně 80 procent závislých a heroin dokonce 90 procent. Na internetových stránkách České lékařské komory to uvádí předseda Společnosti pro návykové nemoci, primář Petr Popov z oddělení pro léčbu závislosti Všeobecné fakultní nemocnice. Podle něj se narozdíl od zahraničí hepatitis C často nakazili začátečníci. Naproti tomu s AIDS je prý situace v ČR dobrá, možná nejlepší v Evropě. Díky terénním programům a programům na výměnu

občané města zemřou denně na předávkování. Na vině je především vysoká nezaměstnanost. Prudce roste i počet osob napadených virem HIV, nakažených od opakovaně používaných jehel: registrováno je 60 i více nových případů nakažení týdně.

- DX -

SE

obličej

Blanka, Blána,

Určitě ji znáte. Patří k inventáři S a n a n i m u . Začínala skoro před šesti roky v Káčku, ale pak se z vás chudák nějak zhroutila, což se projevilo tím, že chodila po ulici v pyžamu. Což o to, takových je nás víc, ale Blanka o tom ani nevěděla! No nic, dostala se z toho docela rychle obětavou prací v kanceláři na Novovysočanské (jo, tam, co někteří z vás mají sananimské bydlení). Náročně zaměstnání kompenzo-

vala občasnou návštěvou filozofické fakulty, kde je momentálně již osmým rokem započítána jako studentka oboru sociální práce. Jestli pánbůh dá, na podzim půjde ke státnicím. Panebože, dej! Ale zpátky k té práci v kanceláři. Nebudete tomu věřit, ale Blánu to po nějaké době začalo šíleně nudit. Zjistila, že telefonování a fakturování ji nějak nenaplnuje a že prostě musí zpátky k vám! A tak ji zase můžete pot-

kávat na Karláku a u Muzea s taškou přes rameno, jak dozoruje služebně mladší kolegy, kteří vám v doprovodu jejího přísného pohledu mění jehly. To ovšem neznamená, že by Blanka byla přísná. Na nás, co s ní chodíme občas popít, je docela milá. Pravda, je úžasně nezodpovědná, ale zato umí nádherně vyprávět historky, že nikdo ani nepozná, co je ještě pravda a co už ne. Historek má hodně. Odvíjejí se od je-

řích prvních řidičských zkušeností nabytých za volantem otcita, od jejich alkoholických mejdánků, od jejich čtyř sourozenců a taky od ní samé. S Blankou je veselo. A jestli ještě pořádku nevíte, kdo je Blána, prozradím vám zásadní poznávací znamení. Vyčnávající zoubek, takový skoro kňas na pravé straně úst... Ale nejdřív ji musíte rozesmát, abyste si ho všimli.

- ira -

BIKO

N Devátá brána nudí k smrti

Už jste viděli film Devátá brána? Já tedy jo. Upřímně řečeno, režisér Roman Polanski se zbláznil. Jinak by něco takového prostě nemohl natočit. Před uvedením filmu se v Americe hodně mluvilo o satanismu. Ale nejspíš to byl jen dobrý reklamní trik, protože se satanismem Polanského dílko nemá moc společného – tedy kromě takových rekvizit, jako je hejno směšných podivínů, několik tajemných knih s pentagramem, obrázků podepsaných jménem Lucifer a ďábla v podobě smyslné Francouzky. A tak zbývá jen zmatený příběh a kulisy tajemných starých zámků a hradů. A taky nekonečná dvouhodinová nuda – nezasmějete se a kromě dvou tří scén se nejspíš ani nebudete bát.

Johny Depp, tentokrát s lehce prošedivělými skráněmi, si v tomhle filmu zahrál obchodníka se starožitnými knihami jménem Corso. Ukradne každou vzácnost, která se mu dostane pod ruku. Ale ve svém oboru je zřejmě dobrý – proto mu taky bohatý (zřejmě) padouch Boris Balkan zaplatí za zvláštní úkol – má zjistit, jestli je Balkanův výtisk satanistické knihy, jejíž předlohou bylo dílo samotného satana, pravý. A proč? Balkanovi se s pomocí jeho knihy nepodařilo projít devátou bránou do království pána temnot. Následuje hromada zápletek, které se prostě dějí. Johny Depp cestuje po Evropě a přitom se tak mimochodem setkává s pár mrtvolami, tajemnou dívkou a několika požáry. Že by drama? Ale ne – Corso má strach jen o vzácnou knihu, kterou mu Balkan přibalil na cestu. Někde uprostřed toho všeho začne sám toužit po setkání s ďáblem – bohužel nám zapoměli říct nejen kdy, ale taky proč. Nakonec samozřejmě zvítězí nad zlem a nenávistí – nebo nad čím vlastně. S tím příběhem se toho rozhodně dalo udělat víc.

- RAP -

0 6 0 4 8 0 7 0 2 1

Jsi v centru, máš spoustu litání a pomalu už nemáš žádnou čistou. Je 14:00. To si můžeš skočit vyměnit na Národní k metru, kde jsou touhle dobou tereňáci ze Sananimu. Jenže to není přímo po cestě a ty seš trochu nervózní a nestiháš, a tudíž na Národní nezaběhneš. Co se stane? No nebudeš mít čistý; ale třeba ti někdo jednu dá

nebo koupíš v lékárně nebo potkáš tereňáky později. A nebo taky ne. Možný je všechno. Jestli ale chceš, aby to doopravdy dopadlo, zavolej terénním pracovníkům na mobil. Dozvíš se jejich přesnou dnešní trasu a lehce je chytněš někde při svých pochůzkách. Složitý to není. Stačí o tom vědět.

- lw -

William Burroughs

Budoucí kultovní spisovatel punkové generace se narodil v roce 1914 v americkém St. Luis v poměrně bohaté rodině – ale ne tak bohaté, aby patřila mezi místní honoraci. Lidé jeho třídy o něj nestáli a upřímně řečeno, on nestál o ně. „Jeden saintlouiský aristokrat s chladnými modrými očima přežvykuje v ústech dýmku a říká: Toho kluka už ve svém domě nechci vidět. Připomíná mi psa, který dává ovce. A jedna saintlouiská matrona prohlásila: Je to chodící mrtvola," napsal o téhle době později Burroughs. Jeho osamocení bylo absolutní – už proto, že byl homosexuál. A to se v té době na americkém jihu prostě nenosilo. Stejně jako se nenosilo brát drogy – poprvé je vyzkoušel, když mu bylo šestnáct. Málem se hned předávkoval.

V roce 1943 se poprvé setkal s Alenem Ginsbergem a s Jackem Keruacem, pozdějšími beatníky. „Každý, komu bylo víc než 21, se mi zdál přestárlý a Burroughs už v té době začínal mít popelavě šedou tvář starců," napsal o tom setkání Ginsberg. Nakonec se z nich ale stali velmi blízcí přátelé, po nějakou dobu byli dokonce milenci. Ale to bylo až později. V roce 1943 to rozjeli ve velkém stylu – Keruaca tenkrát málem zabil benzedrin, Burroughs fascinovaný podsvětím se seznámil s několika drobnými překupníky drog – a objevil morfin. Tehdy se také seznámil s jedinou ženou svého života. Joan s nimi žila v jednom bytě a stejně jako Keruac byla závislá na benzedrinu. Své závislosti se až do smrti nezbavila. Jack s Alenem si tehdy hráli na dohazovače. „Byli si dost podobní, hodili se k sobě, byli prostě naladěni na stejnou vlnu. Oba duchaplní a vtípní, inteligentní a stejně sečtělí a kultivovaní," komentoval to Burroughs.

Vztah se ženou, která mu porodila syna, však skončil velmi nešťastně.

Stalo se to v Mexico City, kam se oba se svým synem přestěhovali. Opilý a zfetovaný Burroughs na jednom večírku prohlásil: „Je čas na naši scénku z Viléma Tella, Joan. Dej si sklenici na hlavu." Nikdy Viléma Tella nepředváděli, ale opilá Joan to udělala. William vystřelil a Joan se sesunula do židle – prostřelil jí hlavu. O třicet let později napsal: „Tato událost motivovala a formovala mé psaní. Žiju v neustálé hrozbě posednutí..."

Joanina smrt mě vmanévrovala do celoživotního styku s vetřeleckým útočником, s Ohyzdným duchem."

Burroughs odjel do Tangeru. Tohle město na severu Afriky bylo v letech 1946 až 1956 vlastně nezávislým státem. Vládlo tu konsorcium devíti zemí – Francouzi kontrolovali cca, Britové a Belgičani měli pod palcem policii. Bylo to území černých obchodů a špinavých peněz – byla tu ulice, kde sídlilo 600 bank na 300 metrech. Platily se tu jen jediné daně – clo. Ale protože se všechno pašovalo, dalo se tu žít opravdu levně. Americký spisovatel Paul Bowles o tehdejším

Tangeru napsal: „Tehdy to byl ráj, absolutní ráj. Všechno bylo poměrně volně k dostání, mladíci, drogy, prostě všechno, na co si vzpomenete. Všude se válely peníze, slunce svítilo celý den a obloha byla modrá jako moře...“

V Tangeru se Burroughs dostal úplně na dno. Cítil se osamělý, pořád myslel na Joan. Fetoval – nakonec potřeboval dávku každé dvě hodiny. Nad vodou ho drželo jen psaní. Právě v téhle době vznikla jeho nejslavnější kniha – Nahý oběd (Naked Lunch). Ale knihu dokončil až v Paříži, kam se přestěhoval za svými přáteli beatníky. Anglický básník Gael Turnbull setkání s Burroughsem v Paříži v roce 1958 popsal takhle: „31. července, půl třetí odpoledne.

Zaklepal jsem na dveře Ginsbergova přítele jménem Bill Burroughs.

Zrovna vstal, měl na sobě pyžamo, vypadal jako člověk, který umírá na rakovinu, hubený, bledý, rozechvělý, záclony byly pořád zatažené – uvařil trochu čaje... Burroughs v šatech – starší muž, asi kolem čtyřicítky, mluví velice pomalu – hlavně o dvou věcech, o nenávisti k Americe a její fyzické kultuře a taky o svém zájmu o všechny druhy drog ve všech formách – nakonec je to jednotvárné, ale přesto je v tom zvláště patetický, dojmavý podtón, člověk se neubrání, aby ho neměl rád. 1. srpna ... má špatnou náladu, myslím, že je to díky mimořádné dávce opia, kterou si vzal, aby otupil bolest v srdci...“

Právě v té době se rozběhla aféra kolem Nahého oběda – bylo cenzurováno číslo univerzitního časopisu, ve kterém měly vyjít úryvky

z této knihy. Knihkupci vycítili aféru, a kniha začala být vydávána. Burroughs začínal být slavný. A přestěhoval se do Anglie. Pro New York Post řekl, že má raději Londýn než Paříž, miluje londýnskou mlhu a anglické jídlo mu chutná líp a je levnější. V Anglii pokusil zbavit drog – pokolíkáté už?

Setkával se spoustou lidí, ale ti ho většinou považovali za odměřeného člověka, se kterým je těžké vyjít. Jeho nakladatel Maurice Gordias o něm řekl: „V Paříži se držel velice v ústraní, šedý přízrak muže v přízračném gabardénovém plášti a přízračném staromódním klobouku, který dávno ztratil barvu, všechno na něm vypadalo stejně zatuchle jako jeho rukopisy. Špatně se s ním komunikovalo, protože skoro nemluvil.“

Stával se z něj paranoik. „Nebylo příjemné vidět starého přítele Billa, jak na mě podezíravě hledí, jako bych byl robot, kterého poslali, aby ho prověřil,“ stěžoval si Gingberg. Neustále pátral po ovladatelích, kteří ho přiměli zabít Joan.

Začátkem 70. let už Burroughs Londýn nenáviděl. Vrátil se do New Yorku. Bylo mu právě šedesát. Bylo to pro něj těžké období – jeho syn se upíjel k smrti, přátelé umírali jeden po druhém, nedařilo se mu psát. Po smrti syna se mu životní obzor zúžil na alkohol a heroin. Trápil ho pocit, že nebyl dobrým otcem. Tohle období trvalo celé dva roky. Nakonec se konečně rozhodl a přihlásil se do metadonového programu. Každý den si jezdil pro umělohmotný kelímek s metadonem na newyorskou 92. ulici. Starý muž unavený životem čím dál tím víc potřeboval klidný domov. Svůj život dožil v malém domě v městečku Lawrence na americkém středozápadě. Jeho život dostal řád. Nakonec našel klid ve společnosti svých šesti koček: „Kočky jsou moje zrcadla. Díky nim jsem v sobě odkryl nové prostory soucitu. Vzpomínám si, jak jsem ležel v posteli a brečel při pomyšlení, že by je mohla zabít jaderná katastrofa.“

- RAP -

– šedý přízrak undergroundu

MUDra

Od té doby, co vyšlo poslední číslo Dekontaminace, jsme šestkrát volali z našeho mobilního telefonu záchranku pro předávkovaného člověka. O tom, jak se nepředávkovat a co dělat s člověkem, který to nezvládl, jsme v tomto časopise psali mockrát. Než to znovu stručně zopakují, chtěla bych se (na rozdíl od běžného postupu v této rubrice) zeptat na něco já vás.

Když někdo z vás leží bezvládně na lavičce nebo v křoví (pomalu modrá, případně nedýchá), proč se najde tak málo lidí, kteří se mu snaží pomoci? Kteří využijí možnosti bezplatného (!) volání na linku 155 z každé (!) telefonní budky?

Nebo dokonce proč se najdou lidé, kteří místo toho, aby udělali to nejmenší – tedy zavolali – utečou?

Vím, že když se člověk rozhodne brát opiáty, počítá většinou s tím, že hazarduje se životem. Ale mám dojem, že to není důvod k tomu, nechat ho umřít jen proto,

že se někomu zdá obtížné, nebo riskantní anonymně zavolat a oznámit, že tam a tam leží v bezvědomí člověk předávkovaný opiáty.

Zkrátka nezdá se mi tak pracné a ani časově náročné zkusit předávkovaného probrat a když se vám nedaří, zavolat mu sanitku. Pak ho položte na záda, pokud možno na rovnou

podložku, zakloňte mu hlavu – zkontrolujte jestli nedýchá – někdy stačí právě zaklonění hlavy k tomu, aby se mu dýchalo lépe. Zkontrolujte, zda má prázdnou ústní dutinu (zvratky, falešný chrup, povytáhněte jazyk) a pokud nedýchá, začněte s umělým dýcháním. To znamená: podložit zátylek, ucpat nos, položit svá ústa na jeho (podle obrázku) a vdechnout do postiženého třikrát rychle za sebou. Pokud ani pak nezačne dýchat sám, pokračujte v umělém dýchání v normálním dechovém tempu, to je asi 12 krát za minutu až do příjezdu sanitky (kterou, pokud je vás víc, by měl někdo vyhlížet a přivolat).

A pokud budete dokonce ochotni hovořit s personálem záchranky,

řekněte jim, co o předávkovaném víte. Čím se předávkoval, jaké všechny drogy má v sobě, je-li na metadonu, kdy se předávkoval, jestli je na něco alergický, jestli je nemocný.....

A hlavně dělejte všechno proto, abyste se nepředávkovali.

Mohlo by se stát, že se ani na frekventovaném místě nenajde nikdo, kdo by měl čas zvednout telefon.

- blko -

JUDra

Může být moje závislost na drogách důvodem k odebrání mého dítěte?

Ano, může. Soud zpravidla na návrh sociálních pracovníků posoudí, jestli životní podmínky nezletilého dítěte a výchova, kterou mu rodič poskytuje, vede k řádnému tělesnému a duševnímu vývoji dítěte. Není-li tomu tak, může soud rodiče napomenout, stanovit nad dítětem dohled a konečně i rozhodnout o svěření dítěte do výchovy jiné osobě, pokud možno příbuznému, který je k tomu ochoten.

Bereš-li drogy, může být odebrání tvého nezletilého dítěte zdůvodněno soustavným zanedbáváním péče (např. nedodržování povinné školní docházky, lékařských prohlídek aj.), nesprávnou výchovou, nemorálním životem rodičů, kteří jdou špatným příkladem, nevhodnými bytovými podmínkami ap.

Zvonimir BOBAN

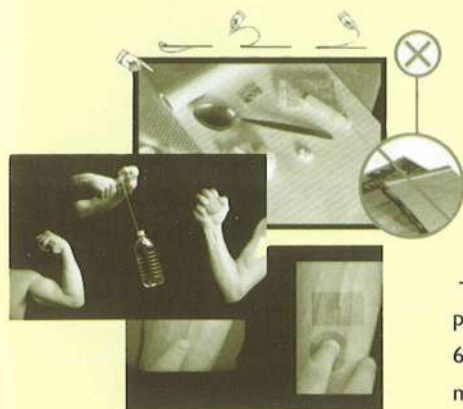

Seriál

Rozhodli jsme se, že od příštího čísla bude na poslední dvoustraně na pokračování vycházet seriál o žilách, sterilní aplikaci, desinfekci, tamponech, zdraví a tak. Čili něco co vás zajímá.

Proč něco takového bude vycházet? No jednoduše proto, že není času nazbyt. Ruce si totiž zničíte v rekordně krátkém čase. Ti z vás, kteří mají tento „koníček“ na plný úvazek, to jistě mohou potvrdit - abscesy, ucpané žíly, záněty nebo žloutenky. Zkuste počítat se mnou, den má 24 hodin, héro účinkuje asi 6 hodin, $24:6 = 4$. To znamená denně 4 díry do těla. Rok má 365 dní $365 \times 4 = 1460$ **děr do těla**. To už se přece vyplatí něco vědět.

- g -

KONTAKTNÍ ZAŘÍZENÍ

Kontaktní centrum Sananím

Osadní 2, Praha 7, Tel.: 02/83872186
Provozní hodiny: po - pá 8.00 - 21.00
výměnný program, poradenství, individuální terapie,
zajišťujeme detox i léčbu, hygienický a potravinový
servis, sociálněprávní poradenství, krizová intervence.

Drop in

Karolíny Světlé 4, Praha 1, Tel.: 02/22221124
Provozní hodiny: 10.00 - 17.30
výměnný program, poradenství, individuální terapie,
sociálněprávní poradenství, krizová intervence

Kontaktní centrum Plzeň

Haviřská 11, 320 25 Plzeň,
Tel.: 019/7421374, Fax: 019/7421034
Provozní hodiny: po - pá 8.00 - 18.00, so 12.00 -
18.00
poradenství, individuální terapie, terapeutické skupiny,
primární prevence, výměnný program -
(tel: 0602/458626)

Kontaktní centrum Brno

Vídeňská 3, 639 00 Brno,
Tel.: 05/43249343, Fax: 05/43246524
Provozní hodiny: po - čt 9.00 - 18.00, pá 9.00 - 15.00
výměna jehel, hygienický servis,
sociální a terapeutická pomoc

Kontaktní centrum Hradec Králové

Okružní 699, 500 02 Hradec Králové,
Tel.: 049/5515907, Fax: 049/5515907
Provozní hodiny: 8.00 - 19.00
kontaktní práce, terénní programy, zdravotnický
servis, výměnný program, testy, rodičovské skupiny

Kontaktní centrum Liberec

Rumunská 5, 460 01 Liberec, Tel.: 048/2710276,
048/424360, Fax: 048/2710276
Provozní hodiny: 15.00 - 19.00,
možnost volat od 11.00
výměnný program, testy - HIV, sociální servis,
krizová intervence

Kontaktní centrum Ústí nad Labem

Stará 1, 400 01 Ústí nad Labem, Tel.: 047/5211483,
047/5210626
Provozní hodiny: 14.00 - 18.00,
možnost volat od 7.00
výměnný program, testy gravidity, terapie pro rodiče,
terénní programy, sociální práce, primární prevence

S E Z N A M D E T O X I F I K A C E

PL Apolinář, Apolinářská 4, Praha 2, 120 00, Tel: 02/24 91 31 19, **PL Bohnice**, Ústavní 98, Praha 8,
Tel: 02/84 01 62 31 (331) - pavilon 31 - Pro muže, 02/84 01 66 55 - pavilon 8 - Pro ženy, **Nemocnice
Na Míčánkách**, Na Míčánkách 2, Praha 10, Tel.: 02/67 16 83 70 - II, **FN Plzeň**, Alej Svobody 80, Plzeň, 304 60,
Tel: 019/710 31 11, **Nemocnice Most**, ul. J.E. Purkyně, Most, 434 01, Tel: 035/617 21 09, (617 21 34 - lékařka),
Masarykova nemocnice Ústí nad Labem, Ústí nad Labem, 400 07, Tel: 047/568 31 26, 568 31 27, 568 31 33
(lékařka), **Nemocnice Liberec**, Husova třída 10, 460 00 Liberec, Tel: 048/531 22 29, **PL Brno**, Húskova 2,
Brno - Černovice, 618 32, Tel: 05/48 12 33 39 (48 12 31 11 - ústředna), **FN Motol**, Tel.: 02/24 43 69 50-1,